

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 302

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 aprilie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 10 din 28 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2–5
Decizia nr. 577 din 6 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1), ale art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă	6–9
Decizia nr. 654 din 25 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	9–12
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Partidul Ne Pasă de România	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 10**

din 28 ianuarie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru
nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Jitariu Iuliana și Crețu-Ostafe Cătălin în Dosarul nr. 7.046/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.832D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 643D/2022, nr. 877D/2022, nr. 1.590D/2022, nr. 1.847D/2022, nr. 198D/2023, nr. 900D/2023, nr. 901D/2023, nr. 1.032D/2023, nr. 1.063D/2023 și nr. 3.647D/2023 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Enache Cristian și alții în Dosarul nr. 3.084/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Rusu Valentin și alții în Dosarul nr. 2.249/2/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Jitariu Iuliana și alții în Dosarul nr. 4.484/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Bărbat Gheorghe și alții în Dosarul nr. 5.835/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Asandei Bogdan și alții în Dosarul nr. 1.034/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Andrei Horea și alții în Dosarul nr. 5.525/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Băjan Horia Florian și alții în Dosarul nr. 3.081/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Antonescu Marlena Carmen și alții în Dosarul nr. 9.265/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Țândăreanu Claudiu Ștefan și alții în Dosarul nr. 4.567/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Antonescu Marlena Carmen și alții în Dosarul nr. 9.265/2/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate din dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 643D/2022, nr. 877D/2022, nr. 1.590D/2022, nr. 1.847D/2022, nr. 198D/2023, nr. 900D/2023, nr. 901D/2023, nr. 1.032D/2023, nr. 1.063D/2023 și nr. 3.647D/2023 la Dosarul nr. 1.832D/2021.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura propusă. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 643D/2022, nr. 877D/2022, nr. 1.590D/2022, nr. 1.847D/2022, nr. 198D/2023, nr. 900D/2023, nr. 901D/2023, nr. 1.032D/2023, nr. 1.063D/2023 și nr. 3.647D/2023 la Dosarul nr. 1.832D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate prin Decizia nr. 554 din 24 octombrie 2023, constatând că sunt constituționale. În aceste condiții, solicită menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 22 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.046/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Jitariu Iuliana și Crețu-Ostafe Cătălin într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 1.832D/2021).

9. Prin Încheierea din 24 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.084/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Enache Cristian și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 643D/2022).

10. Prin Încheierea din 3 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.249/2/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Rusu Valentin și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 877D/2022).

11. Prin Sentința civilă nr. 216 din 18 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.484/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Jitariu Iuliana și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 1.590D/2022).

12. Prin Încheierea din 7 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.835/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Bărbat Gheorghe și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 1.847D/2022).

13. Prin Încheierea din 25 octombrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.034/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Asandei Bogdan și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 198D/2023).

14. Prin Sentința civilă nr. 216 din 2 noiembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.525/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V din Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Andrei Horea și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 900D/2023).

15. Prin Sentința civilă nr. 215 din 2 noiembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.081/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Băjan Horia Florian și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 901D/2023).

16. Prin Încheierea din 10 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 9.265/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Antonescu Marlena Carmen și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 1.032D/2023).

17. Prin Încheierea din 19 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.567/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Țândăreanu Claudiu Ștefan și alții într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 1.063D/2023).

18. Prin Decizia nr. 4.602 din 18 octombrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 9.265/2/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Antonescu Marlena Carmen, Nicolae Silvia Dana, Scîntei Laurențiu și Buzea Daniel Cătălin într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ (Dosarul nr. 3.647D/2023).

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că este încălcat principiul bicameralismului, întrucât între formele legii adoptate de cele două Camere ale Parlamentului există o deosebire majoră de conținut juridic și o configurație semnificativ diferită, care nu se limitează numai la soluții legislative asupra Legii-cadru nr. 153/2017 pe care prima Cameră nu le-a analizat, ci vizează și instituirea unei forme de salarizare a specialiștilor IT care nu făcea obiectul de reglementare al legii criticate în forma sa inițială (neexistând o grilă de salarizare a specialiștilor IT în forma adoptată de Senat). Astfel, în ceea ce privește reglementarea salarizării specialiștilor IT se constată că în Camera decizională s-a produs o schimbare de esență, contrară sublinierii exprese realizate în expunerea de motive (care propunea majorarea salariilor întregului personal plătit din fonduri publice), modificare ce vizează reducerea drastică a nivelului de salarizare a specialiștilor IT, spre deosebire de restul salariilor personalului plătit din fonduri publice, chiar de întregul personal din domeniul justiției. În susținerea excepției, autorii invocă aspecte din jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a reținut încălcarea principiului bicameralismului.

20. În ceea ce privește încălcarea art. 111 alin. (1) și a art. 138 alin. (5) din Constituție, autorii excepției susțin că forma adoptată de Camera Deputaților modifică și completează proiectul votat de Senat, prin adoptarea unei grile de salarizare pentru specialiștii IT, ceea ce generează cheltuieli din fonduri publice, cheltuieli pentru care nu s-a indicat sursa de finanțare și nefiind prezentat impactul bugetar al acestor modificări legislative.

21. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** arată, în dosarele nr. 1.832D/2021, nr. 643D/2022, nr. 877D/2022, nr. 1.847D/2022 și nr. 198D/2023, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

22. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia în Dosarul nr. 3.647D/2023, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

23. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia în dosarele nr. 1.590D/2022, nr. 900D/2023, nr. 901D/2023, nr. 1.032D/2023 și nr. 1.063D/2023, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Guvernul**, în dosarele nr. 900D/2023 și nr. 901D/2023, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul cuprins:

— Art. 17 alin. (2): „Salarile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătoriilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.”;

— Art. 22: „(1) Salarile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”

29. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (2) privind rolul Parlamentului, ale art. 75 — Sesizarea Camerelor Parlamentului, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului și ale art. 138 alin. (5) privind bugetul public național.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 101 din 16 martie 2023, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 22 august 2023, și Decizia nr. 554 din 24 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 20 februarie 2024, constatând că sunt constituționale.

31. Astfel, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea principiului bicameralismului, Curtea a reiterat jurisprudența sa prin care a reținut că există două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură să afecteze principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

32. Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a reținut că acesta nu presupune ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/prounerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia devine iluzoriu. S-ar ajunge la un veritabil mimetism, în sensul că cea de-a doua Cameră se va identifica, în ceea ce privește activitatea sa legislativă, cu prima Cameră, neputându-se îndepărta în niciun fel de la soluțiile legislative pentru care a optat prima Cameră, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare, care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări.

33. Pornind de la considerentele reținute în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a constatat că propunerea legislativă privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice a fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 23 mai 2017 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 7 iunie 2017. Deși există unele diferențe între formele analizate de Senat și, respectiv, de Camera Deputaților cu privire la modalitatea de salarizare a specialiștilor IT, nu se poate afirma că ar exista deosebiri majore de conținut juridic între acestea și nici o configurație semnificativ diferită între forma adoptată de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților. În plus, obiectul de reglementare al propunerii legislative supuse dezbaterii în Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, este același cu cel al legii adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, respectiv salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

34. Prin urmare, ținând cont de faptul că forma adoptată de Camera Deputaților nu modifică substanțial obiectul de reglementare, scopul urmărit de legiuitor sau configurația

propunerii legislative, Curtea a reținut că nu au fost încălcate dispozițiile art. 61 și 75 din Constituție privind principiul bicameralismului.

35. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 111 alin. (1) din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că textul constituțional stabilește, pe de o parte, obligația Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice de a prezenta informațiile și documentele necesare actului legiferării și, pe de altă parte, modalitatea de obținere a acestor informații, respectiv la cererea Camerei Deputaților, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul președinților acestora. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice. Curtea a mai reținut că în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat.

36. Analizând fișa legislativă a propunerii, Curtea a observat că în data de 2 mai 2017 Senatul a solicitat punctul de vedere al Guvernului cu privire la propunerea legislativă, iar acesta din urmă a transmis punctul său de vedere, aprobat în ședința din 5 mai 2017, înregistrat cu nr. 161 din 8 mai 2017 la Biroul permanent al Senatului, prin care Guvernul a precizat că susține adoptarea propunerii legislative, sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor menționate la punctul II. De asemenea, în punctul de vedere transmis, la punctul II

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Jitariu Iuliana și Crețu-Ostafe Cătălin în Dosarul nr. 7.046/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Enache Cristian și alții în Dosarul nr. 3.084/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Rusu Valentin și alții în Dosarul nr. 2.249/2/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Jitariu Iuliana și alții în Dosarul nr. 4.484/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Bărbat Gheorghe și alții în Dosarul nr. 5.835/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Asandei Bogdan și alții în Dosarul nr. 1.034/2/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Andrei Horea în Dosarul nr. 5.525/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Băjan Horia Florian și alții în Dosarul nr. 3.081/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Antonescu Marlina Carmen în Dosarul nr. 9.265/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Țândăreanu Claudiu Ștefan și alții în Dosarul nr. 4.567/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Antonescu Marlina Carmen și alții în Dosarul nr. 9.265/2/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V *Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională* la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE,**

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

„Propuneri și observații”, secțiunea A „Considerații privind impactul bugetar”, Guvernul a analizat și impactul bugetar al propunerii legislative, identificând necesarul de finanțare.

37. Referitor la critica autorilor excepției de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că prin Legea-cadru nr. 153/2017 a fost reglementat un sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului. Având în vedere acest aspect, este evident că sursa de finanțare în cazul salarizării specialiștilor IT este tot bugetul general consolidat al statului.

38. În ceea ce privește caracterul insuficient al sursei de finanțare, criticat de autorii excepției din perspectiva faptului că în forma adoptată de prima Cameră sesizată nu era prevăzută salarizarea specialiștilor IT, Curtea a reținut că aprecierea caracterului suficient al resurselor financiare nu își are temeiul în art. 138 alin. (5) din Constituție, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

39. În consecință, Curtea a constatat că sunt neîntemeiate și criticile formulate în raport cu prevederile art. 111 alin. (1) și ale art. 138 alin. (5) din Constituție.

40. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată prin decizia menționată și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 577

din 6 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1), ale art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Negulescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 44, 47 și 54 din același cod, precum și a dispozițiilor art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Costinel Cristian Militaru în Dosarul nr. 1.602/63/2021 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.361D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că părțile au cunoștință de numele membrilor completelor de judecată, câtă vreme există încheieri și în fiecare încheiere este trecut acest aspect, iar atât timp cât termenul în care poate fi formulată calea de atac curge de la comunicarea hotărârii și nu de la pronunțarea acesteia, motivarea sa ulterioară nu vatămă cu nimic drepturile părților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.602/63/2021, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 44, 47 și 54 din același cod, precum și a prevederilor art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Costinel Cristian Militaru într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu privind funcționarii publici, întemeiat pe Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. Excepția vizează, în esență, regulile procedurale referitoare la comunicarea actelor și derularea etapelor incipiente ale procesului, precum și consecințele pronunțării hotărârii pe baza minutei și ale redactării ulterioare a considerentelor.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece actele de procedură nu cuprind numele și calitatea judecătorilor/grefierilor, aspect care face

imposibilă exercitarea dreptului de recuzare, aducând astfel atingere dreptului la apărare și la informare. De asemenea, susține că textele criticate permit pronunțarea hotărârii judecătorești pe baza minutei, iar motivarea acesteia poate fi întârziată, ceea ce împiedică exercitarea căilor de atac și dreptul la un proces echitabil.

6. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2) și ale art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu sunt suficiente de clare și precise în ceea ce privește conținutul înscrisului prin care se comunică, după caz, lipsurile cererii de chemare în judecată, cererea de chemare în judecată sau întâmpinarea. În acest sens, arată că textele criticate nu prevăd obligația menționării, în cuprinsul acestui înscris, a numelui, prenumelui și calității membrilor completului de judecată, precum și a numelui și prenumelui grefierului, ceea ce ar conduce la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5).

7. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție, autorul excepției susține că, în ipoteza în care instanța de judecată nu comunică reclamantului sau pârâtului numele, prenumele și calitatea membrilor completului de judecată, fie în cuprinsul înscrisului prin care se comunică lipsurile cererii de chemare în judecată, cererea de chemare în judecată ori întâmpinarea, fie în cuprinsul citației, este afectat dreptul de acces la justiție. Aceasta, deoarece partea este pusă în imposibilitatea de a formula, în condițiile legii, o cerere de recuzare.

8. Referitor la încălcarea art. 24 din Constituție, specifică faptul că atât timp cât reclamantul sau pârâtul nu cunoaște numele, prenumele și calitatea membrilor completului de judecată, deoarece aceste informații nu i s-au comunicat oficial de către instanța de judecată, în mod evident nu își poate exercita dreptul la apărare în componenta sa referitoare la dreptul de a recuza judecătorul desemnat cu soluționarea cauzei.

9. În ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 31, autorul arată că formularea unei cereri de recuzare constituie o problemă de interes personal a părților procesului civil, care trebuie să fie informate despre drepturile procesuale pe care le au și despre condițiile în care acestea pot fi exercitate, precum și cu privire la numele și prenumele judecătorilor fiecărei cauze, în caz contrar informația fiind alterată/viciată prin omisiune.

10. Referitor la încălcarea art. 124 din Constituție, autorul susține că textele criticate nu impun motivarea soluției la momentul pronunțării, motiv pentru care raționamentul juridic ce stă la baza acesteia este inaccesibil, iar deliberarea se „transferă” după pronunțare, acest lucru fiind de natură să afecteze legalitatea, transparența și încrederea în actul de justiție.

11. În ceea ce privește încălcarea art. 129 din Legea fundamentală, autorul arată că redactarea/motivarea soluțiilor după pronunțare, uneori într-un termen mult mai mare decât cel de 30 de zile, constituie o sancțiune pentru părțile procesului civil, care, astfel, trebuie să aștepte o perioadă nedeterminată pentru a formula eventuale critici.

12. De asemenea, autorul excepției invocă și art. 20 din Constituție, în coroborare cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Susține că acesta include, printre altele, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor (Hotărârea din 28 aprilie 2005, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Albina împotriva României*, paragraful 30) și, întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (Hotărârea din 13 mai 1980, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Artico împotriva Italiei*, paragraful 33), acest drept nu poate fi considerat efectiv dacă aceste observații nu sunt în mod concret examinate de către instanța sesizată.

13. Autorul excepției invocă și încălcarea art. 1 alin. (3) din Constituție, susținând că lipsa motivării soluției la momentul pronunțării acesteia afectează eficiența justiției, deoarece executarea hotărârilor judecătorești se face fără a cunoaște fundamentul juridic al soluțiilor pe care le conțin, doar pe baza minutei, fără motivarea disponibilă, fiind astfel încălcat principiul separației motivilor.

14. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată, reglementările supuse controlului de constituționalitate integrându-se scopului legii și necontravenind normelor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (5), art. 21, 20, art. 24 alin. (1), art. 31 alin. (2), art. 124 și 129 din Constituție.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2) și ale art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 44, 47 și 54 din același cod, precum și dispozițiile art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă însă că, deși art. 44, 47 și 54 sunt indicate în susținerea excepției, nu sunt formulate critici distincte și autonome cu privire la aceste dispoziții, invocarea lor având rolul de a ilustra, în logica argumentării, consecințele pretinse ale nereglementării menționării identității membrilor completului în anumite acte procedurale simple. În aceste condiții, obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1), ale art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 157: „(1) Citația va cuprinde:

a) denumirea instanței, sediul ei și, când este cazul, alt loc decât sediul instanței unde urmează să se desfășoare judecarea procesului;

b) data emiterii citației;

c) numărul dosarului;

d) anul, luna, ziua și ora înfățișării;

e) numele și prenumele sau denumirea, după caz, ale/a celui citat, precum și locul unde se citează;

f) calitatea celui citat;

g) numele și prenumele sau denumirea, după caz, ale/a părții potrivnice și obiectul cererii;

h) indicarea, dacă este cazul, a taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar datorate de cel citat;

i) mențiunea că, prin înmânarea citației, sub semnătură de primire, personal ori prin reprezentant legal sau convențional ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței pentru un termen de judecată, cel citat este considerat că are în cunoștință și termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citația i-a fost înmănată;

j) alte mențiuni prevăzute de lege sau stabilite de instanță;

k) ștampila instanței și semnătura grefierului.

(2) În citație se menționează, când este cazul, orice date necesare pentru stabilirea adresei celui citat, precum și dacă citarea se face cu chemarea la interogatoriu sau dacă cel citat este obligat să prezinte anumite înscrisuri ori dacă i se comunică odată cu citația alte acte de procedură. În cazurile în care întâmpinarea nu este obligatorie, în citație se va menționa obligația părâtului de a-și pregăti apărarea pentru primul termen de judecată, propunând probele de care înțelege să se folosească, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres.

(3) Cerințele de la alin. (1) lit. a), c), d), e) și k) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității.”;

— Art. 200 alin. (3): „Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii (...).”;

— Art. 201 alin. (1) și (2): „(1) Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluție, comunicarea acesteia către părât, punându-i-se în vedere că are obligația de a depune întâmpinare, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 165.

(2) Întâmpinarea se comunică de îndată reclamantului, care poate depune răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare. Părâtul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei.”;

— Art. 206 alin. (1): „Întâmpinarea se comunică reclamantului, dacă legea nu prevede altfel.”;

— Art. 401 alin. (1): „După ce a fost luată hotărârea, se va întocmi de îndată o minută care va cuprinde soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.”;

— Art. 402: „Hotărârea se poate pronunța în ședință publică, la locul unde s-au desfășurat dezbaterea, de către președinte sau de către un judecător, membru al completului de judecată, care va citi minuta, indicând și calea de atac ce poate fi folosită împotriva hotărârii sau se poate pronunța prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.”;

— Art. 403: „Data hotărârii este aceea la care minuta este pronunțată potrivit legii.”;

— Art. 426 alin. (5): „Hotărârea se redactează și semnează în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării, urmând ca, în cazuri temeinic motivate, acest termen să fie prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori. Opinia separată a judecătorului rămas în minoritate, precum și, când este cazul, opinia concurentă se redactează și se semnează în același termen.”

19. Excepția vizează, în esență, regulile procedurale referitoare la comunicarea actelor și derularea etapelor incipiente ale procesului, precum și consecințele pronunțării hotărârii pe baza minutei și ale redactării ulterioare a considerentelor.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind caracterul de stat de drept al statului român și principiul legalității, în componenta referitoare la calitatea legii, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 124 cu privire la înfăptuirea justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac, astfel cum sunt interpretate, în temeiul art. 20 din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, precum și în art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează în mod clar și previzibil aspecte procedurale referitoare la desfășurarea procesului civil, inclusiv cu privire la regularizarea cererii de chemare în judecată și citarea părților. Lipsa menționării numelui judecătorilor și al grefierului în cuprinsul citațiilor nu echivalează cu o lipsă de claritate sau previzibilitate a normei, întrucât identitatea membrilor completului este determinabilă, potrivit legii, din actele întocmite în cursul judecății (în special, încheierile de ședință) și, ulterior, din sentința/decizia pronunțată. Totodată, regulile procedurale urmăresc asigurarea disciplinei procesuale și a securității raporturilor juridice, fără a aduce atingere drepturilor procesuale ale părților (a se vedea Decizia nr. 55 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 33).

22. În raport cu prevederile art. 21 din Constituție, Curtea reține că omisiunea menționării componenței completului de judecată în cuprinsul citațiilor ori al înscrisurilor de comunicare întocmite în fazele incipiente ale procesului nu afectează accesul liber la justiție. Recuzarea reprezintă un incident procedural ce poate fi formulat de parte de îndată ce aceasta ia cunoștință de componența completului de judecată, nefiind condiționată de o etapă incipientă a procesului. Potrivit normelor de procedură civilă, identitatea judecătorilor care compun completul este adusă la cunoștința părților cel târziu la primul termen de judecată, fiind consemnată în încheierea de ședință și ulterior în hotărârea judecătorească (art. 203, 231 și 425 din Codul de procedură civilă). Legiuitorul nu a impus menționarea acestor elemente în cuprinsul citației, iar această opțiune nu echivalează cu o negare sau cu o golire de conținut a dreptului de acces la justiție. În acest context, ulterior finalizării procedurii de judecată și pronunțării soluției, motivarea hotărârii judecătorești poate fi realizată în termenul prevăzut de lege, fără ca această modalitate de redactare să aducă atingere dreptului la un proces echitabil, întrucât termenele procedurale pentru exercitarea căilor de atac curg de la data comunicării hotărârii judecătorești motivate, iar părțile dispun de timpul necesar pentru formularea criticilor.

23. În ceea ce privește prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1), Curtea reține că dreptul la apărare este garantat pe tot parcursul procesului. Părțile au posibilitatea de a formula cereri și excepții după ce cunosc componența completului de judecată. Lipsa menționării identității judecătorilor în cuprinsul citației nu împiedică pregătirea apărării și nici exercitarea efectivă a drepturilor procesuale. Eventualele neregularități ale citației sunt supuse regimului sancțiunilor procedurale prevăzute de lege. Acestea constituie aspecte ce țin de aplicarea normelor de

procedură, iar nu de constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

24. Referitor la prevederile art. 31 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor se realizează prin comunicarea actelor procedurale esențiale și a hotărârilor judecătorești. Scopul citației este acela de a aduce la cunoștința părții existența procesului, obiectul acestuia și termenul de judecată, iar nu informarea cu privire la componența completului de judecată. În aceste condiții, omisiunea unor astfel de mențiuni nu poate fi considerată drept o încălcare a dreptului la informație.

25. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 124 din Constituție, Curtea constată că dispozițiile legale criticate consacră obligația motivării hotărârilor judecătorești, chiar dacă redactarea acestora se face ulterior pronunțării soluției. Această modalitate de reglementare nu afectează înfăptuirea justiției și nici exercitarea căilor de atac, atât timp cât termenele procedurale curg de la data comunicării hotărârii judecătorești motivate. De asemenea, prin Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 17 mai 2021, paragraful 48, Curtea a constatat că, deși motivarea în fapt și în drept a soluției este rezultatul activității de deliberare desfășurată anterior pronunțării acesteia, redactarea hotărârii judecătorești poate fi realizată ulterior, prin stabilirea unui termen, care, fiind considerat de recomandare, se poate prelungi în timp până la o dată neprecizată, fără a aduce atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la folosirea căilor de atac. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este perfect acceptabil ca o instanță să enunțe motivele deciziei sale după o perioadă de timp de la adoptarea sa, atât timp cât acest lucru nu neagă dreptul reclamantului de a-și exercita în mod eficient dreptul său de a depune un recurs (Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Hadjianastassiou împotriva Greciei*) (Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021, precitată, paragraful 90).

26. Cu privire la critica privind prevederile art. 129 din Constituție, Curtea a reținut că eventualele întârzieri în redactarea hotărârilor judecătorești constituie aspecte ce țin de aplicarea legii și de funcționarea concretă a instanțelor judecătorești, iar nu de constituționalitatea dispozițiilor legale criticate. Existența unor asemenea situații este sancționată de cadrul normativ aplicabil statutului judecătorilor, neputând conduce, prin ea însăși, la constatarea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate.

27. În ceea ce privește garanțiile procesului echitabil, în sensul art. 21 din Constituție, interpretat în lumina art. 20 din Constituție și a art. 6 paragraful 1 din Convenție, Curtea observă că standardele europene impun ca hotărârile să fie motivate suficient și într-un termen rezonabil, nu neapărat la momentul pronunțării. Exigența motivării hotărârii vizează asigurarea transparenței actului de justiție și posibilitatea părților de a înțelege raționamentul instanței, precum și de a exercita efectiv căile de atac prevăzute de lege. Atât timp cât motivarea este realizată într-un termen rezonabil și comunicată părților anterior curgerii termenelor de atac, nu se poate reține încălcarea dreptului la un proces echitabil. Totodată, în ceea ce privește respectarea termenului de redactare, cadrul normativ aplicabil statutului judecătorilor prevede sancționarea neredactării sau nesemnării hotărârilor judecătorești, din motive imputabile, în termenele prevăzute de lege, existând astfel mijloace legale de constrângere pentru respectarea obligațiilor profesionale.

28. Prin Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 17 mai 2021, Curtea a examinat prevederi similare cuprinse în Codul de

procedură penală, constatând că acestea încalcă dispozițiile art. 21 și 24 din Legea fundamentală. Curtea observă că soluția pronunțată prin decizia amintită nu este aplicabilă *mutatis mutandis* în cauza de față, întrucât esența argumentației care a justificat admiterea excepției de neconstituționalitate a art. 406 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală a constat în faptul că redactarea hotărârii judecătorești ulterior pronunțării deciziei în dosarele penale duce la lipsirea persoanei condamnate la o pedeapsă privativă de libertate de garanțiile îndeplinirii actului de

justiție, aducând atingere dreptului de acces la instanță și dreptului la un proces echitabil. De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut că dreptul la formularea căilor de atac extraordinare în materie penală devine iluzoriu în condițiile în care, în intervalul scurs între momentul pronunțării hotărârii judecătorești și data motivării și comunicării acesteia, există posibilitatea ca persoana condamnată să execute o mare parte din pedeapsă sau chiar pedeapsa în integralitatea ei.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costinel Cristian Militaru în Dosarul nr. 1.602/63/2021 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 157, ale art. 200 alin. (3), ale art. 201 alin. (1) și (2), ale art. 206 alin. (1), ale art. 401 alin. (1), ale art. 402, ale art. 403 și ale art. 426 alin. (5) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Negulescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 654

din 25 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare

a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Alconex Metrology & Services — S.R.L. din București în Dosarul nr. 84/43/2021 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.626D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, spre exemplu, Decizia nr. 69 din 25 februarie 2025.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 84/43/2021, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Alconex Metrology & Services — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 101/2016, împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, în situația în care contestația cu privire la procedurile de atribuire a contractelor formulată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, deși depusă în termenul procedural la acest organism, este respinsă ca tardiv formulată pentru întârzierea comunicării sale către autoritatea contractantă, deși acesteia din urmă nu i s-a cauzat nicio vătămare. Or, în absența vătămării autorității contractante și în ipoteza în care Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor se încadrează în termenul de soluționare prevăzut de art. 24 din Legea nr. 101/2016, iar prin întârzierea comunicării contestației către autoritatea contractantă nu se aduce atingere celerității procedurii prevăzute de Legea nr. 101/2016, normele cuprinse în art. 16 din aceeași lege conduc la o situație în care sunt limitate accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

6. De asemenea, măsura prevăzută de art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este discriminatorie, întrucât persoanei care se află în situația anterferită i se respinge demersul procesual ca fiind tardiv formulat, fără a avea posibilitatea reală de a i se face dreptate în respectiva cauză, iar autorității contractante, dacă nu comunică punctul său de vedere în termenul prevăzut de art. 18 din aceeași lege, i se aplică doar o sancțiune similară cu cea existentă în procedura civilă, respectiv decăderea din dreptul de a propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică. Or, pentru respectarea principiului în virtutea căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, cele două situații ar trebui să fie similare sau ar trebui ca lipsa punctului de vedere al autorității contractante să echivaleze cu recunoașterea pretențiilor contestatorului, în sensul admiterii contestației astfel cum a fost formulată. Având în vedere cele de mai sus prezentate, se apreciază că nu sunt respectate criteriile privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

7. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instituirea obligației de a comunica contestația în termenul prevăzut de lege pentru formularea acesteia și autorității contractante nu este contrară prevederilor constituționale menționate în susținerea excepției. Această cerință a fost edictată ca autoritatea contractantă să cunoască cu maximă celeritate dacă se contestă rezultatele procedurii de atribuire a contractelor pentru a putea adopta o conduită care să asigure garanția respectării legii, mai ales că interesul public cere ca procedurile de achiziție publică să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele ce decurg din prevederile constituționale. De altfel, măsurile instituite de Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice, respectiv asigurarea cadrului legal necesar pentru administrarea de bunuri și servicii în condiții de eficiență economică și socială, cerința legală fiind proporțională cu situația care a determinat-o, și nu aduce atingere existenței drepturilor constituționale invocate, iar condiționarea legală în discuție este aplicabilă tuturor participanților la procedura de

achiziție care înțeleg să se adreseze Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, aplicându-se fără discriminare.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, care au următorul cuprins: „(1) *Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.*

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 fac parte din capitolul III: *Contestația formulată pe cale administrativ-jurisdicțională*, secțiunea 3: *Soluționarea contestației*, și reglementează o obligație pentru persoana care se sesizează vătămată de un act al autorității contractante și care sesizează Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în termenul prevăzut de lege, în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, obligație ce constă în înaintarea contestației atât Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare, neîndeplinirea acestei cerințe conducând la sancțiunea respingerii contestației ca tardivă.

14. Față de acest context legislativ, autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că textul criticat este discriminatoriu, limitează sau, după caz, restrânge accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, în condițiile în care contestația formulată este depusă în termenul legal la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și, cu toate acestea, este respinsă ca tardiv formulată pentru întârzierea comunicării sale către autoritatea contractantă, deși acesteia din urmă nu i s-a cauzat nicio vătămare, întârziere care nu aduce atingere nici celerității procedurii prevăzute de Legea nr. 101/2016, în timp ce autorității contractante, dacă nu comunică punctul său de vedere în termenul prevăzut de lege, i se aplică doar sancțiunea decăderii din dreptul de a propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.

15. Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, concretizat prin Decizia nr. 69 din 25 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 iulie 2025, și Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 8 decembrie 2020, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

16. Cu privire la accesul liber la justiție consacrat de Legea fundamentală, Curtea a reținut că acesta implică între altele adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se stipuleze cu precizie condițiile și termenul în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată (Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006), astfel încât să fie reglementată respectarea pentru toate părțile a garanțiilor care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv cu privire la posibilitatea de a fi contestate deciziile adoptate în procedura administrativ-jurisdicțională, astfel cum a reținut Curtea Constituțională cu privire la constituționalitatea acestor proceduri administrativ-jurisdicționale, condiționată de posibilitatea supunerii controlului judecătoresc.

17. Aplicând aceste considerente la normele deduse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 20 și următoarele, Curtea a constatat că, din această perspectivă, în materia achizițiilor publice nu este îngădit accesul liber la justiție. Dimpotrivă, sunt prevăzute căi/posibilități alternative de contestare a întregii proceduri atât pe cale judiciară direct în fața instanței judecătorești, cât și pe cale administrativ-jurisdicțională. Or, prevederile art. 16 din Legea nr. 101/2016 reglementează o condiție de admisibilitate a unei acțiuni formulate pe cale administrativ-jurisdicțională, respectiv se stabilește faptul că, sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și autorității contractante, dar nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare. În acest context, Curtea a observat că se preconstituie chiar accesul la instanțele judecătorești, respectiv calea de atac împotriva actului administrativ-jurisdicțional — decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

18. De asemenea, Curtea a reiterat faptul că accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Aceste condiționări nu pot fi însă acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005), legiuitorul fiind ținut să aducă anumite limitări orientându-se după principiul *est modus in rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din

12 martie 2004; Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004).

19. Or, aplicând considerentele de principiu în privința stabilirii anumitor condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, instanța de contencios constituțional a învederat că nu se poate reține că legiuitorul a afectat dreptul de acces liber la justiție prin faptul că a instituit cerința comunicării contestației și autorității contractante, care trebuie realizată până la expirarea termenului legal de contestare, atunci când persoana interesată să promoveze o acțiune urmează calea contestației în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, mai ales că este vorba despre o procedură administrativ-jurisdicțională facultativă, opțională și alternativă (a se vedea Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 22).

20. Totodată, prin Decizia nr. 69 din 25 februarie 2025, precitată, paragrafele 18 și 19, Curtea a remarcat faptul că legea creează și o interconexiune a procedurilor referitoare la căile alternative de atac, pentru a nu exista o suprapunere sau sincope, astfel că, în virtutea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, autoritatea contractantă care a luat cunoștință despre depunerea de către persoane diferite a unor contestații împotriva aceluiași act al autorității contractante, atât în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, cât și în fața instanței, are obligația să informeze Consiliul și instanța în acest sens, transmitând totodată copii de pe contestațiile formulate, iar în virtutea art. 16 alin. (2), în termen de o zi lucrătoare de la primirea contestației, autoritatea contractantă are obligația să o publice în sistemul electronic de achiziții publice (în cazul procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în sistemul electronic de achiziții publice, se comunică, în termen de o zi lucrătoare de la adoptare, atât persoanei care a notificat autoritatea contractantă, cât și celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire, comunicări ce se realizează prin orice mijloc de comunicare prevăzut de legislația privind achizițiile publice, legislația privind achizițiile sectoriale sau legislația privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, după caz). Toate aceste aspecte concură la realizarea cu transparență a procedurilor, desfășurarea cu celeritate a proceselor în materia achizițiilor publice, în scopul evitării tergiversării și pentru realizarea scopului pentru care a fost adoptat cadrul legislativ respectiv, totodată, avându-se în vedere antrenarea și responsabilizarea tuturor celor care au un interes în finalitatea procedurilor de achiziție publică, cu precădere a participanților la procedură — autoritatea contractantă, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire.

21. Mai mult, în această etapă, prin aceste cerințe și condiționări, autoritatea contractantă are tot interesul să cunoască cu maximă celeritate dacă se contestă rezultatele procedurii de atribuire a contractelor, pentru a putea adopta o conduită care să asigure garanția respectării legii și să cunoască, în concret, căile de atac utilizate de autoritatea contractantă, respectiv dacă a ales contestarea pe cale judiciară sau s-a adresat Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, pentru a se evita folosirea concomitentă a acestora, întrucât legea permite numai folosirea alternativă (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 701 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2015, paragraful 28, și Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 23). De asemenea, interesul public cere ca aceste proceduri să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele care decurg din prevederile constituționale. De altfel,

măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice, respectiv asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016], precum și asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016], avându-se în vedere că finalitatea acestor proceduri de achiziție este strâns legată și de anualitatea și execuția bugetară, de alocarea unor fonduri atât din bugetul național, cât și din fondurile Uniunii Europene, mai ales că eventualele încălcări ale termenelor stabilite prin contractele de finanțare produc consecințe ce pot fi asimilate neregulilor și pot fi sancționate de autoritățile competente prin rezilierea contractelor de finanțare, aplicarea unor corecții financiare sau chiar suspendarea sau respingerea parțială sau totală la plată a cererilor pentru asemenea fonduri, fie că este vorba despre operațiuni anuale sau despre operațiuni multianuale. Prin urmare, trebuie avut în vedere și interesul național, nu numai cel particular (a se vedea Decizia nr. 190 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 3 august 2021, paragraful 36).

22. Având în vedere că persoana care contestă trebuie să manifeste o minimă diligență, Curtea a reținut că respingerea ca tardivă a contestației formulate fără respectarea condițiilor legale nu apare ca fiind disproporționată față de scopul urmărit, respectiv protejarea și realizarea interesului public, astfel încât norma nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 701 din 27 noiembrie 2014, precitată, paragraful 29).

23. Cu privire la dreptul la un proces echitabil, pretins a fi încălcat prin normele criticate, Curtea observă că prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, Curtea a reținut că acesta presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Alconex Metrology & Services — S.R.L. din București în Dosarul nr. 84/43/2021 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

aceasta. Astfel, la art. 15 din Legea nr. 101/2016 se prevede în mod expres faptul că procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale. Or, în contextul dat, din ansamblul legislativ ce reglementează în materia achizițiilor publice rezultă că toate aceste principii sunt respectate prin crearea unui cadru procesual adecvat, părțile interesate beneficiind de garanțiile unui proces echitabil, în toate componentele sale, efectuând minime diligențe pentru respectarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016. Prin urmare, nu se poate reține nici afectarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție.

24. Ținând seama de considerentele mai sus enunțate, pentru identitate de rațiune, Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, având în vedere rolul autorității contractante în procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, din perspectiva asigurării tuturor garanțiilor pentru respectarea legii și a interesului național. De altfel, principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice (Decizia nr. 839 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 4 martie 2021, paragraful 14).

25. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în raport cu art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 alin. (1) din Constituție, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

26. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece dispozițiile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale în sensul prevăzut de textul constituțional (Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020, paragraful 26).

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochînțu

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

PARTIDUL NE PASĂ DE ROMÂNIA

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2025

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

Lista membrilor de partid care au plătit în anul 2025 cotizații a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1	—	—	—	—	0	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

¹ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiilele unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

Lista persoanelor fizice care au făcut în anul 2025 donații a căror valoare cumulată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat donația ¹	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea donației	Felul donației	Data primirii donației
1	—	—	—	—	0	—	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

¹ În cazul în care există persoane fizice care au făcut donații în mai multe organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiilele unde s-au încasat donațiile respective.

**Lista persoanelor juridice care au făcut în anul 2025 donații
a căror valoare cumulată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană care a încasat donația ¹	Denumirea donatorului	Sediul donatorului	Naționalitatea donatorului	Codul unic de înregistrare	Valoarea donației	Felul donației	Data primirii donației
1	—	—	—	—	—	0	—	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

¹ În cazul în care există persoane juridice care au făcut donații în mai multe organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiile unde s-au încasat donațiile respective.

Suma totală a donațiilor confidențiale primite în anul 2025

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna decembrie
1	—	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

**Situația centralizată a donațiilor constând în bunuri materiale necesare activității politice primite în anul 2025
de la organizații politice internaționale la care partidul politic respectiv este afiliat
sau de la partide politice ori formațiuni politice aflate în relații de colaborare politică**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat donația	Denumirea donatorului	Sediul donatorului	Naționalitatea donatorului	Obiectul donației	Valoarea donației	Data primirii donației
1	—	—	—	—	—	0	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

**Lista persoanelor fizice care au acordat în anul 2025 împrumuturi
a căror valoare depășește 100 de salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a contractat împrumutul ¹	Numele împrumutătorului	Prenumele împrumutătorului	Cetățenia împrumutătorului	Valoarea împrumutului	Data primirii împrumutului	Termenul de restituire a împrumutului
1	—	—	—	—	0	—	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

¹ În cazul în care există persoane fizice care au acordat împrumuturi mai multor organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filiile unde s-au înregistrat împrumuturile respective.

**Lista persoanelor juridice care au acordat în anul 2025 împrumuturi
a căror valoare depășește 100 de salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a contractat împrumutul ¹	Denumirea împrumutătorului	Sediul împrumutătorului	Naționalitatea împrumutătorului	Codul unic de înregistrare	Valoarea împrumutului	Data primirii împrumutului	Termenul de restituire a împrumutului
1	—	—	—	—	—	0	—	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

¹ În cazul în care există persoane juridice care au acordat împrumuturi mai multor organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au înregistrat împrumuturile respective.

Suma totală a împrumuturilor cu o valoare mai mică de 100 de salarii de bază minime brute pe țară primite în anul 2025

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total în luna ianuarie	Cuquantumul total în luna februarie	Cuquantumul total în luna martie	Cuquantumul total în luna aprilie	Cuquantumul total în luna mai	Cuquantumul total în luna iunie	Cuquantumul total în luna iulie	Cuquantumul total în luna august	Cuquantumul total în luna septembrie	Cuquantumul total în luna octombrie	Cuquantumul total în luna noiembrie	Cuquantumul total în luna decembrie
1	—	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

**Situația centralizată a cuquanturilor totale ale veniturilor obținute în anul 2025
din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuquantumul anual
1	—	Editarea, realizarea și difuzarea publicațiilor ori a altor materiale de propagandă și cultură politică proprii	—	0
		Vânzarea de bilete, taxe de participare sau altele asemenea la acțiuni culturale, sportive, precum și la întruniri și seminare cu tematică politică, economică sau socială	—	0
		Vânzarea materialelor tipărite cu însemnele partidului politic	—	0
		Servicii oferite către membrii partidului pentru organizarea acțiunilor culturale, sportive, întrunirilor și seminarelor cu tematică politică, economică sau socială	—	0
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru conferințe sau acțiuni social-culturale	—	0
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru organizarea birourilor parlamentare	—	0
		Înstrăinarea terenurilor și clădirilor din patrimoniu	—	0
		Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu	—	0
		Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)-(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare	—	0
		Emiterea carnetelor/legitimațiilor de membru al partidului politic	—	0
		Dobânzi bancare	—	0

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

**Situația centralizată a cuantumurilor totale ale sumelor ce fac obiectul aportului financiar
în asocierea cu formațiuni nepolitice în anul 2025**

Denumirea partidului politic: Partidul Ne Pasă de România

Sediul partidului politic: Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36, județul Prahova

Nr. crt.	Denumirea formațiunii nepolitice asociate	Sediul formațiunii nepolitice asociate	Naționalitatea formațiunii nepolitice asociate	Codul unic de înregistrare al formațiunii nepolitice asociate	Valoarea aportului formațiunii nepolitice asociate	Data aportului
1	—	—	—	—	0	—

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Moroianu-Geamăn Adrian-Tudor
Semnătura	
Data întocmirii	15.04.2026

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

